

udtalte sig mod indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Vesterhavsfiskeriet, er jeg fuldstændig enig deri. Jeg finder ikke, at der er nogen Nødvendighed for at give synderlige Regler om Fiskeriet der. Det drives nemlig mest uden for vort eget Søterritorium, og der have vi egentlig ikke nogen Indflydelse paa Fiskebestanden. Selv om Fiskerne ogsaa paa Søterritoriet skulde fiske en eller anden Fisk, der ikke fuldt svarer til de Maal, man har bestemt, vil det efter mit Skøn ikke have nogen som helst egentlig Betydning. Jeg kan i den Henseende fuldt ud slutte mig til dette ærede Medlem. Jeg skal derfor slutte med at udtale, at det er mit Ønske og tillige mit Haab, at det ikke skal vare alt for længe, inden det lykkes at faa dette Lovforslag gennemført. Jeg tror, at det har ikke saa gode Bestemmelser til Fremme af vort Fiskeri.

N. S. Jensen: I Fjorgaars sagde den højtærede Indenrigsminister, at det var meget vanskeligt at komme til en Forstaelse af, hvad Fiskerne vilde, og den Udtalelse glædede jeg mig meget over, men i Gaar forvandlede denne Glæde hos mig, idet Ministeren da fremkom med en Udtalelse, der gik stik imod, hvad han sagde i Fjorgaars. Han sagde nemlig i Gaar: Jeg tror rigtignok, at for saa vidt det gælder de store Træk, have Fiskerne faaet udtalt alt, hvad der ligger dem paa Hjerte. Ved denne Udtalelse erkendte den højtærede Minister fuldtud, at man vidste, hvad Fiskerne i ren Almindelighed vilde, at det var man meget godt kendt med. Det passer imidlertid ikke med det, som den højtærede Minister sagde forleden Dag, at man ikke vidste, og at det i det hele var vanskeligt at komme til Forstaelse af, hvad Fiskerne vilde. Med Hensyn til dette Punkt mener jeg, i Overensstemmelse med hvad Ministeren sidst udtalte, at det slet ikke er saa vanskeligt at komme til Forstaelse af, hvad Fiskerne saadan i ren Almindelighed ville. I det mindste er det da klart, at med de forhaandenværende Forhold, hvorunder Fiskerne nu leve, og navnlig med Fiskeriloven af 5te April 1888 ere de i Almindelighed meget ilde tilfredse. For saa vidt man overhovedet er i Stand til at komme til en Forstaelse af, hvad Fiskerne ville, tror jeg, at det maa erkendes, at man ingen Steder lettere kan komme til en saadan Forstaelse, end naar man overværer et saadant Møde som det, der blev afholdt her i Rjøbenhavn i Sommer, og som er omtalt flere Gange under Forhandlingen. Der var der samlet 200 Fiskere fra Landets forskellige Egne, som repræsen-

terede 3,100 Fiskere, og alle de Udtalelser, som der fremkom, vidnede om, at man i høj Grad var misfornøjet med de bestaaende Forhold, og det var ligeledes klart, at for saa vidt det Forslag, som skulde forelægges Rigsdagen, blev gennemført, vilde de have Grund til at være endnu mere utilfredse. En saadan almindelig Udtalelse fra en saa stor Forsamling synes mig tydelig nok, og jeg mener, at den bør respekteres. Hvad gik nu disse Udtalelser, der fremkom i denne Forsamling, ud paa? De gik for det første ud paa, at de Kontrolbestemmelser, der have, ere aldeles intetrigende. Det er jo bekendt, at Fiskeriforholdene her i Landet blive daarligere Aar for Aar. Stellet for denne Forandring til det daarligere staar omtrent ved Fiskerilovens Fremkomst; siden den den Tid er det blevet daarligere og daarligere. Det er jo ikke utænkeligt, at Fiskerne tillægge denne Lov mere Skyld for de daarlige Fiskeriforhold, end den virkelig har; der er naturligvis mange andre Forhold, der medvirke til, at Fiskeriet bliver daarligere, end den daarlige Fiskerilov. Men det er dog ganske naturligt, at Fiskerne for en stor Del komme til at lægge Hovedskylden derfor paa disse Bestemmelser, som den lovgivende Forsamling har vedtaget vedrørende Fiskeriet. Der saaldt paa dette Møde en Udtalelse, der lød omtrent saaledes: Saa længe Vorherre fik Lov til selv at kontrollere Fiskeriet, gik det meget godt, men efter at man gennem Lovgivningen havde faaet fastsat en Fiskerikontrol, var det blevet daarligere og daarligere Aar for Aar. Der fremkom ogsaa Udtalelser, der vidne om, at Kontrollen i Virkeligheden ikke har saa overordentlig stor Betydning. Der var blandt andet en, der paastod, at han vilde paatage sig at fiske 50 Gange i et Aar i laaset Vand, uden at han skulde blive forulempet af nogen Kontrol. Det kunde synes at være en Modsigelse fra Fiskernes Side, for naar Kontrollen ikke betød noget, skædede den jo heller ikke noget. Imidlertid maa den jo nok alligevel mærkes paa sine Steder, der maa dog alligevel være Anledning til, at man er misfornøjet med Kontrolbestemmelserne; det er jo for øvrigt ikke saa løjerligt, at man kan finde Modsigelse ogsaa hos saadanne Folk. Som sagt, man er i det hele taget mod disse strenge Kontrolbestemmelser, man er mod disse omfattende Fredningsbestemmelser, og man mener, at de luffede Vande ere aldeles overflødige. Det er altsaa 3 meget væsentlige Punkter, som Fiskerne have udtalt sig mod. Det synes mig nok at være saa omfattende og saa bestemte Punkter, at jeg godt kan indrømme, at den højtærede Minister har Ret, naar han